Temps Ordinari - Dotzè diumenge

Per SantiTH el dl., 15/06/2020 - 13:00

Jr 20,10-13
Rm 5,12-15
Mt 10,26-33

L'evangeli d'avui va dirigit directament als deixebles escollits. La compassió de Jesús pel poble, que veu com a ovelles sense pastor, no solament el fa pregar al Pare que enviï operaris per a la messa, sinó que ell mateix en crida dotze, donant-los poder de treure esperits malignes i guarir de tota mena de malalties. Sant Marc hi anteposa una pinzellada essencial, els tria perquè estiguin amb ell, conscient que els envia com a ovelles entre llops.

En el primer discurs, el Sermó de la Muntanya, Jesús es dirigeix a tothom, amb la sorprenent proclamació de les benaurances. En elles es produeix una paradoxa. Les set primeres descriuen uns capteniments d'humilitat, de mansuetud, de pau, de netedat de cor, de solidaritat, de pobresa, de fam de justícia. L'octava benaurança fa entrar en escena uns tercers, anunciant que la seva persecució a causa de Jesús mateix, els serà motiu d'alegria i festa, "perquè d'ells és el Regne del cel".

Aquest contrast entre les set primeres benaurances plenes de bondat i d'humilitat, amb la persecució que s'albira en l'octava, es repeteix en el discurs d'avui, el segon de cinc, augurant persecucions gravíssimes contra els missioners de la bondat i de la pau.

Precisament els ha insistit Jesús en una actuació apostòlica absolutament desarmada, recomanant-los d'una manera concreta les actituds de les benaurances, pobresa -sense sarró-, gratuïtat -doneu gratis el que heu rebut-, consoleu -guariu malalts, leprosos, endimoniats-, desitgeu pau a la casa que us acull, humilitat -sortiu del poble, expolsant-vos la pols dels peus-, desig de justícia -el Regne de Déu és a prop-.

En aquest context programàtic es repeteix la paradoxa, amb concrecions encara més horripilants. Jesús alerta que seran portats davant tribunals, seran assotats a les sinagogues, conduïts davant governadors i reis. Fins i tot dins les famílies, un germà o el propi pare els portaran a mort. Tothom els odiarà a causa del nom de Jesús. Ara bé, com en el cas de sant Pau, Jesús preveu que aquestes persecucions seran motiu que el seu missatge de pau i justícia arribi a les màximes esferes.

Aquí és on s'encasta el text que hem llegit avui amb una crida absoluta a no tenir por. Hi dona quatre raons d'una enorme densitat afectiva.

Primera, l'Esperit del vostre Pare us inspirarà el que heu de dir.

Segona, aquesta persecució coincideix amb el que faran de mi, tractant-me de Beelzebul, és a dir, de dimoni.

Tercera, el Pare us té comptats fins i tot els cabells. Us cuidarà més que tots els ocells del cel.

Quarta i definitiva, jo mateix us reconeixeré davant del meu Pare del cel.

Atenció doncs, que la persecució no vingui de poder contra poder, d'orgull contra orgull, de dominació contra dominació, ni de riquesa contra riquesa. Com a església i com a cristians singulars, si la persecució ha de valer, ha de ser a causa de Jesús, a causa de la seva causa, a causa del Regne de Déu. Quantes vegades les persecucions no han estat per motius espuris!

Sant Ignasi resumeix així la crida de Jesús a tot l'univers i a cada u en particular: La meva voluntat és de conquerir tot el món i tots els enemics i així entrar en la glòria del meu Pare; per tant qui voldrà venir amb mi ha de treballar amb mi, per tal que,seguint-me en la pena, també em segueixi en la glòria [EE.EE. 95].

ETIQUETES
CRIDA PERSECUCIÓ CONFIANÇA